

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2275/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú végzése ellen terjesztette elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt 2022. szeptember 4-én, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó az Alkotmánybíróság főtitkára felhívására 2022. november 22-én kiegészítette. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, III. cikk (1) bekezdésével, IV. cikk (4) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az alapügy (embertelen fogvatartási körülmények miatti kártalanítás iránt indított per) tárgyát az képezte, hogy az indítványozó korábbi BV intézetbeli tartózkodásának elhelyezési körülményei miatt kártalanításért keresetet nyújtott be a bírósághoz, azt azonban elkészttség miatt visszautasították. Az indítványozó az ügy előzményeként előadta, hogy 2016. május 27-étől 2018. október 24. napjáig a fővárosban, majd ezt követően 2018. november 26-ig Vácon tartózkodott BV intézetben fogvatartottként. A fogvatartása során írásbeli panasszal élt az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt, majd a szabadulását követően határidőn belül kártalanítási kérelmet nyújtott be a Váci Fegyház és Börtön felé a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) alapján. A BV intézetek elismerték, hogy a fogvatartási körülmények jogszabálysértők voltak, a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja azonban érdemi

vizsgálat nélkül elutasította a kérelmet, mert sem az indítványozó panasza, sem az azt elbíráló intézetparancsnoki határozat nem volt fellelhető az iratok között, márpedig a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (6) bekezdése szerint ilyen panasz előterjesztése a kártalanítás iránti igény benyújtásának feltétele volt. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta. Az indítványozó ezt követően a másodfokú végzés ellen alkotmányjogi panaszt nyújtott be, azt azonban az Alkotmánybíróság a 3471/2021. (XI. 12.) AB végzéssel visszautasította, mert az nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának és a 29. §-nak {Indokolás [18], [25] és [26] pontok}.

- [3] Az indítványozó az Alkotmánybíróság végzésének átvételét követően haladéktalanul polgári peres eljárást indított a Magyar Állam ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a Bv. tv. – korábban hatályos – 10/A. §-a és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:564. és 6:519. §-ai alapján. A Ptk. 6:519. §-a szerint: „Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható.” A 6:564. § szerint pedig: „Ha jogszabály a jogszerűen okozott kárért kártalanítási kötelezettséget ír elő, a kártalanítás módjára és mértékére a kártérítésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”
- [4] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2022. március 24-én kelt, 16.P.85.656/2022/2. számú végzésével az indítványozó keresetlevelét visszautasította. Az indokolásban rámutatott, hogy a Bv. tv. – korábban hatályos – 10/A. § (4) bekezdés első két mondata alapján: „A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő.” A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés i) pontja szerint: „A bíróság – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes a perindításra jogszabályban megállapított határidőt elmulasztja”. Figyelemmel arra, hogy a Bv. tv. korábban hatályos szövege egyértelműen rögzítette, hogy a határidő elmulasztása jogvesztéssel jár, az indítványozó pedig – aki 2018. november 26-án szabadult a BV intézetből – e határidőt elmulasztotta, a bíróság a keresetét visszautasította.
- [5] 2.2. Az elsőfokú végzés ellen az indítványozó fellebbezett, a fellebbezést azonban a Fővárosi Törvényszék 2022. június 14-én kelt, 56.Pkf.632.131/2022/3. számú végzése nem találta alaposnak, és az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A fellebbezésben az indítványozó – egyebek mellett – hivatkozott arra is, hogy a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (4) bekezdése szerinti határidő ugyan jogvesztő, de a követelés bírói úton történő érvényesítésére vonatkozó öt éves határidő (amelyre álláspontja szerint a Ptk. általános rendelkezése az irányadó) még nem telt el. A Fővárosi Törvényszék a végzés indokolásában visszautalt az elsőfokú végzés helyes

indokaira; hozzáfűzve, hogy az indítványozó kereseti követelése jogalapjaként egyértelműen a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (1) bekezdését, vagyis az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményeket jelölte meg, ezért az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kereset a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (4) bekezdése szerinti hat hónapos jogvesztő határidőn túl érkezett. Annak, hogy korábban az indítványozó a hat hónapos határidőn belül érvényesítette az igényét – amelyet a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja elutasított –, jelen per szempontjából nem volt jelentősége, mert a jelen ügyben azt kellett a bíróságnak vizsgálnia, hogy ez a keresetlevél (nem pedig a korábbi panasz) a jogvesztő határidőn belül vagy azon túl érkezett-e meg. A hat hónapos jogvesztő határidő 2018. november 27-én megkezdődött, így az indítványozó által 2022. március 2-án postára adott keresetlevél a jogvesztő határidőn túl érkezett. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen utasította azt vissza a Pp. 176. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján.

- [6] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék végzése ellen alkotmányjogi panaszt nyújtott be, kérve annak megsemmisítését. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként a B) cikk (1) bekezdését, a III. cikk (1) bekezdését, a IV. cikk (4) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését jelölte meg. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban ismertette a tényállást és a pertörténetet, kitérve arra is, hogy az alkotmányjogi panaszt határidőben terjesztette elő, a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és az Abtv. 27. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján érintett, mivel a bírósági eljárásban felperes volt.
- [7] 3.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog összetevőjét képező indokolt bírói döntéshez való jogot az indítványozó szerint azért sérti a támadott végzés, mert abban a bíróság nem reagált a Bv. tv. 10/A. § (1) bekezdése mellett a keresetlevélben megjelölt Ptk.-beli hivatkozásokra, vagyis a 6:564. és a 6:519. §-okra. Az indítványozó szerint amennyiben a bíróságnak kételye merült volna fel az általa megjelölt jogalap vonatkozásában, akkor őt – mint jogi képviselő nélkül eljáró felet – hiánypótlásra kellett volna felhívnia. Megismételte az indítványozó a fellebbezésében is előadott azon érvet, hogy a Ptk. szerinti igényérvényesítésre nyitva álló öt éves határidő a szabadulása óta még nem telt el a keresetindításkor, így azt nem lehetett volna visszautasítani.
- [8] 3.2. Az előző pontban kifogásolt hiányosság az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésének a sérelméhez is vezetett, amely szerint: „Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytelenül korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.” A Magyar Állam ugyanis elismerte a törvénytelen szabadságkorlátozást, kártérítést azonban mégsem fizetett.

- [9] 3.3. Az alkotmányjogi panasz utalt az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének, vagyis a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmának a sérelmére is, annak kapcsán, hogy az Alkotmánybíróság a 3471/2021. (XI. 12.) AB végzéssel visszautasította a korábbi alkotmányjogi panaszát. E korábbi ügyben – az alkotmányjogi panaszt megelőzően – a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja azért utasította el érdemi vizsgálat nélkül az indítványozó kérelmét, mert nem volt bizonyítható, hogy az indítványozó élt a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (6) bekezdése szerinti, előfeltételt jelentő panasszal, illetve hogy azt elbírálták volna. Ennek kapcsán adta elő az indítványozó, hogy az, hogy a panaszát határidőben nem bírálták el, valamint hogy annak az átadását is hiába próbálta bizonyítani, a BV intézet viszonyrendszerében teljesen természetesnek és általánosnak számító szabálytalanság volt.
- [10] 3.4. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elve és az abból fakadó jogbiztonság alkotmányos követelménye sérelmét az indítványozó abban látta, hogy a támadott jogerős végzés indokolása alapján „ugyanazon jog [a kártalanítási igény] érvényesítésére a jogkereső fél egyidejűleg több bírósági eljárást szükséges, hogy megindítson [...]”. Az alkotmányjogi panasz szerint „[a]z egyértelműség és a kiszámíthatóság követelményének nem felel meg, a végzés által deklaráltan, »ha az egyik bírói fórum elutasít, a másik talán helyt ad« elv.” Az indítványozó ismételten rögzítette, hogy a Bv. tv. korábban hatályos szabályai szerinti panaszt határidőben nyújtotta be, és „a Ptk. kártalanítási igény érvényesítésére nyitva álló ötéves határidőn belül került benyújtásra a kereseti kérelem” is, mégsem kapott semmilyen kártalanítást annak ellenére, hogy a Magyar Állam az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményeket elismerte.
- [11] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)-f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [12] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [13] 5. Az indítványozó – Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú végzése átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó

jogi képviselő nélkül jár el; alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – az Abtv. 27. § (2) bekezdés *a*) pontjára is figyelemmel – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdését, IV. cikk (4) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.

[14] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmére is.

[15] A B) cikk (1) bekezdése értelmében „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a*) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és *b*) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” A hivatkozott alaptörvényi rendelkezésben a jogállamiság elve fogalmazódik meg, amely nem minősül Alaptörvényben elismert olyan jognak, amelyre önállóan alapítható alkotmányjogi panasz. Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlatában csupán a jogállamiság részeként értelmezett visszamenőleges hatály tilalma avagy a jogszabályok hatálybalépésével kapcsolatos kellő felkészülési idő hiánya szolgálhat alkotmányjogi panasz alapjául {lásd: 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 3167/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [13]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3059/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [10]; 3149/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [18]}. Mivel a jelen esetben az alkotmányjogi panasz ilyen irányú indokolást nem tartalmaz, ezért a B) cikk (1) bekezdésének sérelme a jelen alkotmánybírósági eljárásban nem volt érdemben vizsgálható.

[16] 6. Megállapítható volt, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek csak részben tesz eleget: *a*) tartalmazza a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b*) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése és a IV. cikk (4) bekezdése kapcsán – az indítvány lényegi tartalma szerint – azt, hogy a bíróságok nem reagáltak az indítványozó keresetében megjelölt Ptk.-beli hivatkozásokra, amelyek alapján – az indítványozó értelmezése szerint – a keresete még nem volt elkésett, így emiatt azt nem lehetett volna visszautasítani]; *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú végzése); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) bekezdés, IV.

cikk (4) bekezdés, III. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény egyes megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.

- [17] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése kapcsán az indítványozó indokolása pusztán annak a felidézésére szorítkozott, hogy a korábbi – a Budapest Környéki Törvényszék döntésével, illetve a 3471/2021. (XI. 12.) AB végzéssel lezárult – ügyben nem az ő önhibáján múlt, hogy nem tudta igazolni a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (6) bekezdése szerinti panasz előterjesztését, és ezért a kártalanítási kérelmében nem születhetett érdemi döntés, ez a szabálytalanság ugyanis mindennapos volt a BV intézetben. Ez az érv az indítványozó másik, a Budapest Környéki Törvényszék 5.Bpkf.1123/2019/2. számú végzésével lezárult ügyéhez kapcsolódik, ezért a jelen ügyben nem tekinthető releváns alkotmányjogi érvelésnek. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti kritérium teljesülésének vizsgálata eredményeként az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványnak az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése sérelmét állító része és a jelen ügyben támadott bírói döntés között kimutatható releváns alkotmányjogi összefüggés hiányában ez az indítványi elem nem felel meg ezen Abtv.-beli feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta érdemben. {Hasonlóan: 3373/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [7].}
- [18] 7. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [19] Az indítványozó mind az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, mind a IV. cikk (4) bekezdése összefüggésében azt sérelmezi, hogy a bíróságok nem reagáltak a keresetlevelében – a Bv. tv. mellett – megjelölt Ptk.-beli hivatkozásokra, pedig véleménye szerint ezek alapján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti igényérvényesítési határidő a keresete benyújtásakor még nem telt el, így azt nem is lehetett volna visszautasítani, ezzel megfosztva őt attól, hogy kártalanításhoz jusson. Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán megjegyzi az alábbiakat. Amint azt az indítványozó maga is idézte az alkotmányjogi panaszban, a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (1) bekezdése szerint: „Kártalanítás jár az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény, különösen az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, világítás, fűtés vagy rovarirtás (a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények) által előidézett sérelem miatt. A kártalanítás minden egyes, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között eltöltött nap után jár. A kártalanítás megfizetésére az állam köteles.” A (2) bekezdés szerint pedig: „Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak helye nincs, de az elítélt vagy az

egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az ezt meghaladó igényét polgári bíróság előtt érvényesíteni.” [A (3) bekezdés határozta meg a kártalanítás egy napra eső összegének alsó és felső határát. A (4) bekezdés pedig e kártalanítási igény érvényesíthetőségének hat hónapos határidejét határozta meg, *expressis verbis* rögzítve a második mondatban, hogy ennek elmulasztása jogvesztő.] Az indítványozó – az alkotmányjogi panaszból is kiolvashatóan – az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények okán, és nem más miatt kívánt kártalanítási igényt érvényesíteni. Ezért irányadó rá a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (2) bekezdése, melynek értelmében e jogcímen a Bv. tv. szerinti kártalanításra volt jogosult, további kártérítésre vagy sérelemdíjra nem; és a Bv. tv. szerinti kártalanítás is az ugyanitt írt eljárási szabályok – vagyis a hat hónapos, jogvesztő igényérvényesítési határidő és a (6) bekezdés szerinti panasz előterjesztése, mint teljesítendő előfeltétel – szerint járt neki. Az indítványozó igényére ebből következően vonatkozott a hat hónapos határidő. Ennek elmulasztása – és ez okból a keresetlevél visszautasítása, vagyis a kártalanítás meg nem ítéltése – esetén pedig a (2) bekezdés szerinti, a kártalanítás összegét meghaladó egyéb esetleges kapcsolódó igény is osztja az alap kártalanítás iránti igény jogi sorsát. Emiatt rögzítette a Fővárosi Törvényszék támadott végzése is, hogy az indítványozó kereseti követelésének jogalapja egyértelműen a Bv. tv. korábban hatályos 10/A. § (1) bekezdése, vagyis az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények. Továbbá ezért hangsúlyozta, hogy a hat hónapos jogvesztő határidő 2018. november 27-én – az indítványozó szabadulását követő napon – megkezdődött, míg a keresetlevelet 2022. március 2-án, tehát a határidőn túl adták postára. Ezért a támadott bírói döntés megállapította, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján visszautasította.

[20] Az Alkotmánybíróság több döntésében egyértelművé tette, hogy „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3063/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [47]; 3268/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [21]}. A jelen ügyben megállapítható volt, hogy a támadott bírói döntés az alkalmazadó jogszabályhelyek, valamint a releváns tények és időpontok megjelölésével indokát adta annak, hogy miért volt helyes az indítványozó keresetének – perindítási határidő elmulasztása miatti – visszautasítása; az pedig önmagában, hogy a bíróság egy keresetlevél kapcsán pergátló (visszautasítási) ok fennállását állapítja meg, nem vet fel sem új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem pedig bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.

[21] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1)

bekezdésében, 52. § (1b) bekezdés e) pontjában, valamint 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján.

Budapest, 2023. május 9.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró